

Forfatter: Brandes, Georg

Titel: Udrag fra Hovedstrømninger. Emigrantlitteraturen (1872)

Citation: Brandes, Georg: "Samlede Skrifter", i Brandes, Georg: *Samlede Skrifter*, 1899-1910, s. 128. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-brandes04-shoot-idm139992359526128/facsimile.pdf> (tilgået 07. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Skrifter

med Bøn om at lære hendes Historie at kende, søger hun at skyde Tidspunktet for en Forklaring ud, og hertil finder hun intet bedre Middel end det at henlede Oswalds Tanker paa andre Æmner ved at gøre sig til hans Vejviser gennem Ruiner, Gallerier og Kirker og ved at føre ham med sig paa en Rejse gennem Italiens herligste Egne. Som en anden Snehersad stræber hun at forlænge sit Liv og afvende den truende Fare ved daglig paany at vise ham Herligheder, i Sammenligning med hvilke Tusind og én Nats blegner, og ved at ledsage dem med en fin og dyb Fortolkning.

Saaledes frembyder Beskrivelsen af Rom, Skildringen af Neapels Natur, Billedet af Venedigs tragiske Skønhed sig som af af sig selv. I Rom bliver Corinnas store Lidenskab til, og Rom bliver denne Kærlighedshistories første Ramme; Roms mægtige Alvor og vide Synskres svarer til disse dybe Følelser og betydelige Tanker. I Neapel stiger Corinnas Elskov til sit højeste Iyriske Udbrud; Vulkanen og Golfens smilende Pragt danner her Baggrunden for hendes Skikkelse, og Sangen paa Havet ledsager hendes vemodigt-lidenskabelige Improvisation om Kvindekærlighed og Kvindeskæbner. I Venedig endelig, hvor Indtrykket af det Skønnes Forfald og Tilintetgørelse griber En fra alle Sider, forlader Oswald for bestandig Corinna.

Efterretningen om at hans Regiment vil blive udkommanderet til Indien kalder ham pludseligt tilbage til England. Han betragter sig som trolovet med Corinna og iler til dennes Stedmoder for at opnaa Flygtningens Genindsættelse i hendes Familierettigheder. Men hos Lady Edgermond træffer han Corinnas Halvsøster Lucile, og lidt efter lidt fortrænger dennes beskedent-kvindelige Skønhed Erindringen om den ældre Søster, hvis glimrende Begavelse ikke synes ham saa tillokkende paa Afstand og hvis selvstændige, dristige Optræden i Livets fulde Sollys ingen ægteskabelig Lykke lover ham i et Land, hvor Hjemmets Halvlys, med hvilket Lucile's dæmpede Væsen stemmer, er det eneste, i hvilket Kvinden med Fordel kan vise sig. Ægteskabet med Corinna vilde udæske hele Samfundet imod ham; det er ham som en Trods mod hans Faders Skygge. Ægteskabet med Lucile derimod vil kunne finde Sted under Samfundets enstemmige Bifald. I Corinna ægter han det Fremmede, det Fjerne, det som i Længden ikke lader sig forene med hans Hjemstavn; i Lucile ægter han saa at sige England selv. Corinna, som i dødelig